

højtærede Indenrigsministers Udtalelse i Gaar, kan jeg forstaa Grunden til, at disse Bestemmelser ere ubeladte. Jeg fik nærmest det Indtryk, at Ministeren holdt paa, at Grundejeren skulde have Ret eller i alt Fald væsentlig Ret til dette Aalefiskeri. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorledes en Forbedring af Forholdet imellem Rystejernes og Fiskernes Rettigheder bør gøres, men jeg vil dog udtale som min Formening, at der bør tages noget Hensyn til Fiskerne, saaledes at Aalefiskeriet ikke bliver betydningsløst for dem. Paa den anden Side udtalte den højtærede Minister ogsaa sin Velvilje med Hensyn til Forhandlinger med det eventuelle Udvalg, og det kan derfor være Haab om, at dette Lovforslag, naar det træder i Kraft, vil indeholde Bestemmelser om en nærmere Begrænsning af disse Rettigheder. Det andet Spørgsmaal, jeg kunde ønske at fremkomme med, angaar det Udtryk „særlig Adkomst“, som omtales i § 6. I den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, er der et Fiskerleje, hvor der, saa vidt mig bekendt, i flere, 20 à 30 Aar har været drevet Aalefiskeri af enkelte Fiskere, altsaa længe før den nugældende Fiskerilov var traadt i Kraft. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om ikke Brugen af et saadant Aalested i en saa lang Aarrække har bundet en saadan Hævd, at denne Brug kan komme ind under Begrebet „særlig Adkomst“. Det var blot disse Bemærkninger, jeg ønskede at gøre.

Markvordsen: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Forslag, og jeg skal gøre det meget kort, idet en Del af de Bemærkninger, jeg har villet fremføre, allerede er omtalt af andre Talere. Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning til Forslagets Kapitel 2, der angaar særlige Bestemmelser for Fiskeri i Limfjorden. Naar der i § 21 staar, at disse Skælde skulle bevares ogsaa af Sognefogden, saa vil jeg meget anbefale det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat for at forhandle og drøfte Lovforslaget, at tage under Overvejelse, om det ikke kunde være heldigt at forandre det, saaledes, at det blev Fiskerifogden, der opbevarede dem. Fiskerifogden er jo udnævnt blandt Fiskerne og lønnet af Staten. Jeg tror, at naar han fik den fornødne Politimyndighed, vilde det være en

udmærket virksom Kontrol, han kunde udøve. Der kunde saa maaske til Gengæld spares en af de i § 51 nævnte Assistentter. Angaaende § 22, hvor der staar, at Maalet skal være uden Stramning, kan jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) udtalte forleden. I § 35 staar der, „at ved Brugen af Bøtvaad og Aalesjurrevaad maa Vaaden ikke slæbe Anker eller lignende Vægt efter sig.“ Jeg er fuldstændig paa det rene med, og overbevist om, at de allerfleste praktiske Fiskere ville indrømme, at naar dette fastholdes, er Brugen af Aalesjurrevaad saa godt som umulig, og jeg vil derfor anbefale det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, hvorvidt det ikke kunde blive tilladt at bruge Slæbeanker til Bøtvaad. Naar det i § 41 staar, at der ikke maa benyttes Pulstølle, vil jeg ligeledes anbefale det Udvalg, der bliver nedsat, at tage under Overvejelse, om det ikke kunde tillades at bruge Pulstølle; jeg tror ikke, det vilde virke skadeligt. Naar der længere nede tales om Totallængden for Rødspætter, vil jeg meget anbefale for Limfjordens Bedkommende at bibeholde det gamle Maal, det, man nu har, nemlig til Halesinnens Rod. Det er nemlig saa, at i det mindste de allerfleste Rødspætter, der fanges i Limfjorden, komme fra Dam eller Hyttefad, hvor de undertiden gaa i længere Tid, og da Halesinnens yderste Spids meget let slides i Hyttefad, er Fiskehandleren udsat for at løbe lovlig Fisk, men komme til at sælge ulovlig. Maalet er sat til 10½ Tomme og senere til 11½ Tomme. Nu vil jeg indrømme, at vi for Limfjordens Bedkommende gerne ville have Rødspætterne saa store som muligt, men naar der er sat saa meget paa som her, tror jeg, det er for meget; ½ Tomme vilde vist være tilstrækkeligt. Paa den anden Side ere vi ogsaa bange for, at de blive for store, saa store, at de blive legefærdige, hvilket for Limfjordens Bedkommende sker, naar de blive 10—11 Tommer; naar Legetiden saa kommer, ere vi bange for, at de skulle drage ud i Havet igen, hvorfra vi antage, at den største Part kommer. Det er vist meget tvivlsomt i det hele, om Rødspætten tngler i Limfjorden. Jeg skal for Resten indskrænke mig hertil og kun bemærke med Hensyn til § 62, der handler om Straf og Paatale, at jeg vil anbefale at stærpe Straffen over for de